

РЕШЕНИЕ

№ 43350

гр. София, 30.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в публично заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4955** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 94, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК).

Образувано е на основание постъпила жалба от А. Г. А. от [населено място], депозирана чрез адв. С. Г. от САС, срещу Решение №РС-762-24-35/07.04.2025 г. на КПК, в частите, в които по отношение на него, като председател на НСИ и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ /отм./, съответно лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.18 ЗПК, е установен конфликт на интереси за това, че е издал Заповед №РД-05-324/02.08.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОМПИ /отм./, наложена му е глоба в размер на 5000 лева на основание чл.171, ал.1 ЗПКОМПИ за това нарушение и е отнета в полза на държавата сума в размер на 203,60 лева, представляваща среднодневно възнаграждение за датата на издаване на Заповед №РД-05-324/20.01.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОМПИ /отм./; установен е конфликт на интереси за това, че е издал Заповед №РД-05-403/21.09.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОМПИ /отм./, наложена му е глоба в размер на 5000 лева на основание чл.171, ал.1 ЗПКОМПИ за това нарушение и е отнета в полза на държавата сума в размер на 234,14 лева, представляваща среднодневно възнаграждение за датата на издаване на Заповед №РД-05-403/20.01.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОМПИ /отм./. В жалбата се твърди, че оспореното решение е нищожно, тъй като КПК е орган, който не е конституиран по реда и при условията на ЗПК. В тази връзка е изложено, че в §7 ал.1 от ПЗР на ЗКП изрично е установен срокът за конституиране на новия държавен орган по смисъла на този закон - КПК, а именно: три месеца от влизането на ЗКП

в сила, т.е. срокът е изтекъл на 06.01.2024 г. В § 7 ал.2 от ПЗР на ЗПК, е предвидено, че до избирането на състав на КПК, заварените при влизане в сила на закона членове на КПКОНПИ изпълняват функциите на членове на съответните комисии (КПК И КОНПИ), като след избора на нови членове продължават мандата си като членове на КОНПИ. Предвид това счита, че предвидената от закона компетентност, по арг. на §7 ал.2 от ПЗР на ЗПК, за членовете на бившата КПКОНПИ да изпълняват едновременно функциите на членове на новосъздадената КПК и на преименуваната КОНПИ е ограничена от определения със същия закон тримесечен срок, считано от 06.10.2023 г., след изтичането на който, т.е. от 06.01.2024 г. такава не съществува. Освен това счита, че горният извод се налага и от принципа на законност, прогласен с чл.4 ал.1 от АПК, както и от основните начала, залегнали в Конституцията на РБ, съобразно които се явява нетърпимо за правовия ред едни и същи лица да осъществяват функциите и правомощията на два напълно различни и по закон независими държавни органи. И докато специалният закон изрично е установил, че новата КОНПИ приема мандата на предишната КПКОНПИ, то след изтичане на предвидения в закона тримесечен срок действията на същия състав, различен по численост и от начин на формиране като КПК са без мандат, т.е. без материална компетентност.

В жалбата се изложени и доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Твърди се, че в нарушение на чл.59, ал.2, т.4, вр. чл.59, ал.2 АПК решението е немотивирано. Според оспорващия това е така, тъй като при издаването му не са съобразени и обсъдени посочените от него фактически и правни основания, довели до издаването на процесните заповеди. Освен това счита, че процедурата по изслушването му е проведена формално и при грубо нарушение на императивното изискване за наличието на кворум при работа на ответната комисия, тъй като на посоченото изслушване е имало само един включен, при това аудио, в конферентната връзка участник. Посочено е също, че доводите му са въведени в образуваното административно производство преди проведеното изслушване и по същите нито са му задавани конкретни и относими въпроси, нито са били обект на каквото и да било изследване от административния орган. В решението не се съдържат никакви противопоставими аргументи, от които да стане ясно защо същите са квалифицирани като „неоснователни“. Тези процесуални нарушения са довели и до неправилно прилагане на материалния закон, тъй като обратно на изложеното в оспореното решение, липсва проявление на кумулативно предвидените предпоставки за установяване конфликт на интереси по смисъла на чл.70 ЗПК. В тази връзка счита, че липсва „частен интерес“ по смисъла на чл.71 от ЗПК, тъй като списването и издаването на процесното списание са извършва в обществена полза, разпространява се безплатно в електронен вид се извършва от колективен орган, в услуга на широк кръг потребители, с различна професионална насоченост и интереси - академичната общност, бизнес среди, самите кадри на НСИ и пр. и е недопустимо да се твърди наличието на какъвто и да било „частен интерес“. Липсва и „облага“ по смисъла на чл.72 от ЗПК, доколкото единствената „облага“, съществуваща за него, е допълнителната натовареност чрез извършване на дейностите по организационното ръководство на процесното списание, от възнаграждението за които се е отказал. Твърди се също, че решението противоречи и на целта на закона. По тези съображения, подробно мотивирани и поддържани в проведените съдебни заседания и доразвити в представена писмена защита се иска отмяната му в обжалваната част. Претендират се направените разноски по представен списък.

Ответникът, Комисия за противодействие на корупцията, чрез процесуалните си представители в съдебно заседание, оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Подробни съображения са изложени в представени писмени бележки.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложена е в заверено копие

административната преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по сигнал с рег. № С-762/14.10.2024 г., обединен със сигнали с рег. №С-761/14.10.2024 г., С-767/16.10.2024 г. и С-801/29.10.2024 г. и въз основа на Решение за образуване на производство за конфликт на интереси № КИ-374/28.10.2024 г. на Комисия за противодействие на корупцията срещу А. А. - председател на Национален статистически институт (НСИ). В сигнала се твърди, че А., заемайки длъжността на председател на НСИ е действал в свой частен интерес, като със своя Заповед №РД-05-324/02.08.2022 г. е определил състав на редколегията на списание „Статистика“, като с нея се е определил за главен редактор на списанието. Освен това се твърди, че със своя Заповед №РД-05-403/21.09.2022 г. А. в качеството му на председател на НСИ, е утвърдил нов Правилник за статута и устройството на списания „Статистика“, като е определил за главния редактор, т.е. за себе си, възнаграждение в размер на една минимална работна заплата за всеки издаден брой от списанието. Посочено е още, че А. е сключил договор №РД-09-31/11.10.2022 г. със заместник - председателя на НСИ за извършването на анализ и изготвянето на доклад за влиянието на резултатите от Преброяване 2021 върху макроикономическите показатели, по силата на който на изпълнителя следва да се изплати възнаграждение в размер на 14900 лв.

Във връзка с твърденията в сигнала Комисията е извършила проверка и събрала доказателства. С Решение от 20.01.2025 г. е продължен срокът на образуваното производство с 30 дни.

На основание чл.90 ал.5 от ЗПК А. А., в качеството му на председател на Национален статистически институт, е поканен за изслушване пред Комисията, като се е явил лично на заседанието на Комисията, проведено на 17.03.2025 г.

За проведеното на тази дата заседание е съставен Протокол №89, в който е посочено, че същото е проведено чрез видеоконферентна връзка, чрез използване на платформата Cisco Webex. Заседанието е насрочено със Заповед №КПК-РД-06-1-13/13.03.2025 г. на заместник-председателя на КПК. Посочено е, че на заседанието присъстват четирима от членовете на КПК, поради което същото има необходимия кворум. По т.2 от дневния ред е изслушан А. А. по постъпилния сигнал. Същият е заявил, че списание „Статистика“ се разпространява безплатно в Интернет, няма хартиен носител и не се продава, свободно се сваля от сайта на НСИ. Определил е себе си за главен редактор на списание „Статистика“, тъй като към този момент, когато е станал председател на НСИ, предишният главен редактор се е бил пенсиониран и не е имало друго хабилитирано лице в НСИ в областта на статистиката, който да стане главен редактор, с оглед на обстоятелството, че списанието е научно и се изисква такъв ценз. Изложил е, че главният редактор е пръв сред равни в колегията и решенията дали да се публикува една статия или не, се вземат от всички членове на редакционната колегия, а не еднолично от главния редактор. Главният редактор само свиква редакционната колегия, но решенията се вземат от всички членове и след като са изготвени рецензии на всяка една от статиите. Той се е отказал да получава какъвто и да е било хонорар, като извършва тази работа безплатно. Няма никакво облага за главния редактор, нито се ползва с някакви почести или възнаграждения. Посочил е, че едно от задълженията на НСИ е да разпространява статистическа информация, да публикува добри практики, методологии, статистически изследвания и резултати от тях. Поради тази причина е създадено и това списание преди близо 100 години и поради тази причина, като най-подходящ за главен редактор е председателя на НСИ, тъй като се изисква информация от служителите на НСИ, както и информация на другите национални статистики от другите държави. Ако главният редактор е друг човек, той просто няма да може да получи или поне лесно няма да може да

получи информация от служителите на НСИ и от чуждите статистики. Главен редактор и членове на редколегията на списание „Статистика“ са и председатели на други национални статистики от Европейския съюз в списание „Статистика“. Реално никой не е искал да извършва тази работа, за това се е наложило той да я върши.

В протокола е отразено, че на зададен въпрос какъв е бил редът за избирането на главен редактор на списание „Статистика“ при действието на стария устройствен правилник и имало ли е някакъв орган, който да предлага избора на редакционната колегия, А. е пояснил, че е съществувал национален експертно-научен съвет. Когато е станал председател се е оказало, че година и половина този съвет реално е престанал да съществува и се е наложило да бъде разпуснат. При липсата на този съвет, реално новият ред е именно чрез предлагане и съгласуване от директора със заместник-председателя, до председателя.

Със заявление вх. № КПК-10263-13/11.03.2025 г. А. е представил като доказателства извлечение от Устройствения правилник на НСИ, Справка от Регистъра на академичните длъжности, извлечение от официалния сайт на НСИ, Докладна записка с вх. № РД-13-417/22.06.2022 г. ведно с приложения и Заповед № РД-05-921/25.11.2024 г.

Въз основа на събраните доказателства КПК е приела за установено, че А. А. е определен за председател на Националния статистически институт с Решение на Министерски съвет №463/08.07.2022 г.

Със Заповед № РД-05-262/08.04.2015 г. на основание чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на Националния статистически институт, Председателя на НСИ е утвърдил нов Правилник за статута и устройството на списание „Статистика“ и списък на членовете на редакционната колегия на същото. С Раздел II от заповедта е утвърден списък на членовете на редколегията на списание „Статистика“, като за главен редактор на списанието е определен заместник-председател на НСИ.

Със Заповед № РД-05-43/02.02.2022 г., на основание чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на Националния статистически институт, Председателя на НСИ е изменил Раздел II от Заповед № РД-05-262/08.04.2015 г., като е утвърдил нов списък на членовете на редколегията на списание „Статистика“, като за главен редактор на списанието отново е определен заместник-председател на НСИ.

С Докладна записка с рег. № РД-13-417/22.06.2022 г. относно: изплащане на възнаграждения за подготовката и редактирането на списание „Статистика“ за бр. 2/2022 г. до главния секретар на НСИ заместник-председателя на НСИ е предложил да бъдат изплатени възнагражденията на Редакционната колегия и на сътрудниците, взели участие в подготовката и редакцията на бр.2/2022 г. на списание „Статистика“, съгласно Правилника за статута и устройството на списанието (чл. 17, раздел V) и във връзка със Заповед Хе РД-05- 43/02.02.2022 г. на Председателя на НСИ.

Със Заповед №РД-05-324/02.08.2022 г., на основание чл.6, ал.2, т.15 от Устройствения правилник на Националния статистически институт, А. А., в качеството си на председател на НСИ е изменил Раздел II от Заповед №РД-05-262/08.04.2015 г., като е утвърдил нов списък на членовете на редколегията на списание „Статистика“, като за главен редактор е определил себе си.

Със Заповед № РД-05-403/21.09.2022 г., на основание чл.9, т.3 от Закона за статистиката, вр. чл. 6, ал. 2, т. 15 от Устройствения правилник на НСИ, А. А., в качеството си на председател на НСИ, е изменил раздел I от Заповед №РД-05-262/08.04.2015 г. като е утвърдил нов Правилник за статута и устройството на списание „Статистика“, издавано от НСИ.

С Докладна записка с рег. № Д-13-1056/25.10.2023 г. до главния секретар на НСИ относно: изплащане на възнаграждения за подготовката и редактирането на списание „Статистика“ за бр.

1/2023 г., заместник-председателят на НСИ е предложил да бъдат изплатени възнагражденията на Редакцияната колегия и на сътрудниците, взели участие в подготовката и редакцията на бр.1/2023 г. на списание „Статистика“, съгласно Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“ (чл. 17, раздел V) и във връзка със Заповед № РД-05- 403/21 .09.2022 г. на председателя на НСИ, в това число и на А. А., в качеството му на главен редактор в размер на 780 лв.

Видно от сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДЦФЛ от 02.11.2023 г. на А. А. е изплатена нетна сума в размер на 721.50 (седемстотин двадесет и един лева и петдесет стотинки),

С Докладна записка с рег. № РД-13-525/13.06.2024 г. до главния секретар на НСИ относно: изплащане на възнаграждения за подготовката и редактирането на списание „Статистика“ за бр. 2/2023 г., заместник-председателят на НСИ е предложил да бъдат изплатени възнагражденията на Редакцияната колегия и на сътрудниците, взели участие в подготовката и редакцията на бр. 2/2023 г. на списание „Статистика“, съгласно Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“ (чл. 17, раздел V) и във връзка със Заповед № РД-05- 403/21.09.2022 г. на председателя на НСИ, в това число и на А. А., в качеството му на главен редактор в размер на 933.00 лв.

Видно от сметка за изплатени суми по чл.45, ал. 4 от ЗДЦФЛ от 20.06.2024 г. на А. А. е изплатена нетна сума в размер на 863.02 лв.

С Докладна записка с рег. №РД-13-960/06.11.2024 г. до главния секретар на НСИ относно: изплащане на възнаграждения за подготовката и редактирането на списание „Статистика“ за бр. 1/2024 г., заместник-председателят на НСИ е предложил да бъдат изплатени възнагражденията на Редакцияната колегия и на сътрудниците, взели участие в подготовката и редакцията на бр.1/2024 г. на списание „Статистика“, съгласно Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“ (чл. 17, раздел V) и във връзка със Заповед № РД-05- 842/01.11.2024 г. на председателя на НСИ, в това число и на А. А., в качеството му на главен редактор в размер на 933.00 лв.

Видно от сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДЦФЛ от 20.06.2024 г. на А. А. е изплатена нетна сума в размер на 863.02 лв.

Видно от представения с писмо с вх. № КПК-10263-7/10.02.2025 г. на КПК отчет, по банковата сметка на НСИ № BG84 BNBG 9661 3000 1190 01 от 21.11.2024 г. е постъпила сума размер на 2 447.54 лв., удостоверяваща отказ от хонорар за главен редактор на списание „Статистика“ от страна на А. А..

Между страните не е налице спор по тези факти, поради което и предвид представените в тази насока доказателства съдът намира, че същите са безспорно установени.

Въз основа на така установените факти КПК е постановила оспореното в настоящото производство решение. Прието е, че като е издал Заповед № РД-05-324/02.08.2022 г. А. А., в качеството си на председател на НСИ и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ (отм.) е упражнил правомощия по служба, произтичащи от разпоредбата на чл. 6, ал.2, т. 15 от Устройствения правилник на НСИ в свой частен интерес, с което е извършил нарушение на разпоредбата на чл.58, изречение първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), а именно участвал е в издаването на акт в свой частен интерес. Прието е, че частният интерес на А. А., в качеството му на председател на НСИ при издаването на Заповед №РД-05-324/02.08.2022 г. се изразява в това, че еднолично е определил сам себе си за член на редакцияната колегия и главен редактор на списание „Статистика“, с което е създал предпоставка да получи предвиденото в разпоредбата на чл.17, т.1 от Правилника за

статута и устройството на списание „Статистика“ възнаграждение за отделен брой на списанието, в размер на една минимална месечна работна заплата. Посочено е, че при издаването на Заповед №РД-05-324/02.08.2022 г. е действал Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“, утвърден със Заповед № РД-05-262/08.04.2015 г., като в чл.8, ал.2 от същия е предвидено Научно експертен съвет в НСИ да прави предложение до председателя на НСИ за състава на Редакционната колегия на списание „Статистика“, което от своя страна налага извода, че заповедта е издадена в нарушение на действащия Правилник за статута и устройството на списание „Статистика“.

Прието е също, че като е издал Заповед № РД-05-403/21.09.2022 г., с която е утвърдил нов Правилник за статута и устройството на списание „Статистика“ и е извършил промяната в чл.8, ал.2 от действащия преди това Правилник, А. А., в качеството си на председател на НСИ и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ (отм.) също е упражнил правомощия по служба, произтичащи от разпоредбата на чл.6, ал.2, т.15 от Устройствения правилник на НСИ в свой частен интерес, с което е извършил нарушение на разпоредбата на чл.58, изречение първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), а именно участвал е в издаването на акт в свой частен интерес. Частният интерес на А. А. при издаването на тази заповед е прието, че се изразява в обстоятелството, че с извършената редакционна промяна в чл.8, ал.2 от Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“ е санирал издадената от него в нарушение на Правилник за статута и устройството на списание „Статистика“ Заповед № РД-05-324/02.08.2022 г. и е създал възможност еднолично самият той, със своя заповед, да одобрява броя и членовете на редакционната колегия на списанието. Посочено е, че Устройственият правилник на НСИ, утвърден със Заповед № РД-05-511/31.07.2023 г., изм. и доп. със Заповед № РД-05-641/22.08.2024 г. на Председателя на НСИ - А. А. не предвижда изискването председателят на НСИ да е задължително и главен редактор на списание „Статистика“, което от своя страна налага извода, че единствено в правомощие и по лична преценка на председателя на НСИ, съгласно разпоредбата на чл.6, ал.2, т.15 от Устройствения правилник на НСИ, във връзка с чл.8, ал.2 от Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“ е да утвърждава редколегията и правилника за издаване на списание „Статистика“. Прието е, че частният интерес от упражнените от А. А., правомощия при издаването на двете заповеди в нарушение на чл. 58, изречение първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), е довел от една страна до нематериална облага по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ (отм.), изразяваща се в помощ и подкрепа лично за себе си и от друга - до материална облага, изразяваща се в получения от него доход в пари, в общ размер на 2 447,54 лв. Независимо от представения по преписката отчет по банковата сметка на НСИ от 21.11.2024 г., удостоверяващ преведена от А. А. сума в размер на 2 447,54 лв. като отказ от хонорар за главен редактор на списание „Статистика“, материалната облага, под формата на доход в пари е реализирана на 02.11.2023 г., на 20.06.2024 г. и на 08.11.2024 г. Издадената от А. А., в качеството му на председател на НСИ Заповед №РД-05-921/25.11.2024 г. с която се изменя и допълва Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“ и се създава нова ал.5 на чл.17, създаваща възможност за отказ от получаване на възнаграждение за осъществяваната дейност и определяща реда за това чрез изрично писмено заявление, обективизирано в Приложение №1, поражда правни последици след датата на извършената промяна, а именно 25.11.2024 г., докато

възстановяването на 21.11.2024 г. на сумата в от 2 447.54 лв. не намира правно основание в Правилника за статута и устройството на списание „Статистика“, към датата на възстановяването и. Прието е, че в конкретния случай обществено укоримо е самото упражняване на правомощията в условията на частен интерес. Така изложеното е довело КПК до извода, че са налице и трите кумулативни предпоставки за наличие на конфликт на интереси - лице, заемащо висша публична длъжност, упражнени от същото правомощия по служба и частен интерес, който може да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Прието е, че нарушенията на забраната по чл.58, изречение първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ (отм.) са извършени на 02.08.2022 г. и на 21.09.2022 г. в [населено място]. Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 от ЗПКОНПИ (отм.) когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, то е длъжно до си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването в случая министър-председателя на Република България, който е негов работодател, което А. А., в качеството си на председател на НСИ не е направил. Установените нарушения довели и до приложение на разпоредбата на чл.81 от ЗПКОНПИ, като в полза на държавата са отнети суми в размер на полученото от А. среднодневно възнаграждение за датите, на които са издадени двете заповеди. По отношение на наложените глоби липсват мотиви.

В решението са обсъдени възраженията на А. и са приети за неоснователни. В тази връзка е посочено, че отказът от полученото възнаграждение за подготовката и редактирането на бр. 1/2023 г., бр. 2/2023 г. и бр. 1/2024 г. на списание „Статистика“ е извършен едва на 21.11.2024 г., а същото е получено, съответно на 02.11.2023 г., на 20.06.2024 г. и на 08.11.2024 г., обстоятелство, което не кореспондира с установената фактическа обстановка по преписката. За необосновано е прието и твърдението, че най-подходящ за главен редактор на списание „Статистика“ е председателят на НСИ, с оглед на това, че информацията за нуждите на списанието се изисква от служителите на НСИ и ако главният редактор е друг, то той няма да може да получи необходимата за тези цели информация.

Разпитания в хода на съдебното производство свидетел установява, че редакционната колегия на процесното списание и преди е следвало структурата на самия НСИ, но в предходната такава главен редактор е бил заместник председателя на НСИ, поради това, че тази позиция следва да се заеме от лице с научна степен, а тогавашният председател не е имал такава. Посочва, че след обсъждане между членовете на ръководството на НСИ, председателят е бил най-удачната кандидатура за главен редактор, поради наличието на научна степен, която от своя страна води до повишаване на нивото на самото списание на международно ниво, както и че главният редактор не само няма, но и фактически не е изпълнявал еднолични функции, а всички решение се вземат от колективния орган, като той е имал чисто организационни права и задължения.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт и в срок. Установи се, че оспорената заповед е получена от оспорващия на 15.04.2025 г., а жалбата срещу нея е постъпила в АССГ на 24.04.2025 г. Разгледана по същество, същата е и ОСНОВАТЕЛНА.

В съответствие с изискванията на чл.168 ал.1 от АПК, съдът дължи извършване на

цялостна проверка по чл.146 от АПК на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт съдът приема, че същият е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му по чл.92, ал.1, вр. чл.89, ал.1 ЗПК. В тази връзка неоснователни са доводите, изложени в жалбата в противен смисъл. Съгласно §7, ал.2 от ПЗР на ЗПК до избирането на състав на Комисията за противодействие на корупцията, заварените при влизането в сила на закона членове на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълняват функциите на членове на съответните комисии (КПК и КОНПИ), като след избора на нови членове продължават мандата си като членове на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество. По ясен и недвусмислен начин разпоредбата сочи, че до избирането на състав на КПК членовете на КПКОНПИ осъществяват правомощията на КПК, което е гаранция за непрекъснатост на държавната дейност по превенция и противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси. Следователно, оспореното решение е издадено от надлежен орган в изпълнение на възложените му публични функции, при което не е налице отменително основание по чл.146, т.1 АПК.

Решението е постановено в изискуемата писмена форма и има съдържанието, посочено в чл. 92, ал. 2 ЗПК. Административният орган е изложил фактическите и правните основания за издаването му, които са достатъчни, за да бъде разбрана волята му от жалбоподателя и да се упражни съдебен контрол за законосъобразност. КПК е обсъдила направените възражения от жалбоподателя и аргументирано ги е отхвърлил. В този смисъл възражението, посочено в жалбата, за ненадлежно мотивиране на решението и необсъждане на наведените възражения е неоснователно. Видно от текста на решението е, че Комисията е разгледала относимите към случая доводи, изложени и при изслушването на жалбоподателя, и в писменото му заявление. Налице са изложени съображения защо комисията стига до извода, че посочените обстоятелства не опровергават наличието на конфликт на интереси. Предвид това съдът намира, че решението е надлежно мотивирано.

Административният орган е изпълнил законово предвидената процедура. При валидно подаден сигнал за конфликт на интереси и в съответствие с чл.65, ал.1 и ал.3 ЗПК е извършил проверка за наличието на данни за такъв конфликт, приключила с изготвянето на доклад. Съгласно чл. 65, ал. 6 ЗПК, производството по установяване на конфликт на интереси се извършва по реда на глава VIII, раздел V - по правилата на чл. 89 - чл. 93 ЗПК, които в разглеждания случай са спазени.

Производството е образувано на основание чл.89, ал.1, предл. 1 от ЗПК въз основа на Решение КИ-374/28.10.2024 г. по сигнал с вх. рег. № С-762/14.10.2024 г., който е подаден от физическо лице, идентифицирано по реда на чл. 15, ал. 2, т. 1 от Закона за защита на лицата, подаващи сигнали във връзка с чл.63 от ЗПК. Сигналят съдържа необходимите реквизити - посочени са три имена на подателя, адрес, телефон за връзка и е подписан, което отговаря на изискванията за валиден сигнал. Към същия впоследствие са приобщени сигнали с рег. №С-761/14.10.2024 г. №С-767/16.10.2024 г. и №С-801/29.10.2024 г.

Жалбоподателят е уведомен за образуването срещу него производство на основание

чл.90, ал.5 от ЗПК, с покана с изх. №КПК-10262-8/10.02.2025 г. на КПК, с която е поканен на изслушване. Предоставени са му събраните доказателства. А. е имал възможност да направи възражения и да ангажира допълнителни доказателства. Така чрез пълномощника си е представил заявление с вх. № КПК-10263-13/11.03.2025 г. и е приложил към същото доказателства. Дадена му е възможност да бъде изслушан лично пред Комисията на заседание, проведено на 17.03.2025 г., където се е явил лично без процесуален представител. Изслушването е документирано в Протокол № 89/17.03.2025 г. на КПК, който съдържа подробно изложение на неговите обяснения.

Съдът намира за неоснователен доводът на оспорващия, че изслушването му е проведено формално, при липса на необходимия кворум, доколкото заседанието на 17.03.2025 г. е проведено чрез видеоконферентна връзка, в която се твърди, че е участвал само един от членовете на Комисията. Това е така, въпреки че от ответника не са представени утвърдени правила за провеждане на заседанията по този начин, тъй като разпоредбата на чл.46 АПК допуска извършване на процесуални действия чрез видеоконференция. За проведеното заседание е изготвен протокол, в който е отразено, че са присъствали четирима от членовете на КПК. Този протокол има материална доказателствена сила за отразените в него факти, като в тежест на оспорващия е да установи противното. Доколкото такова установяване не е налице в хода на съдебното производство, съдът приема, че заседанието на 17.03.2025 г., на което е изслушан жалбоподателя е редовно проведено, при наличие на необходимия кворум.

Предвид изложеното съдът приема, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на крайния акт. Следователно не е налице отменително основание по чл.146, т.3 АПК.

Настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на обжалваното решение Комисията за противодействие на корупцията е допуснала нарушение на материалния закон, което обуславя отмяна на обжалвания акт на основание чл.146, т.4 АПК.

Нарушенията, по отношение на които е установено, че е налице конфликт на интереси, са извършени на 02.08.2022 г. с издаването на Заповед №РД-05-324 от същата дата и на 21.09.2022 г. с издаването на Заповед №РД-05-403 от същата дата. Сигналът, въз основа на който е започнало производството, е подаден на 14.10.2024 г., а решението за образуване на производството е от 28.10.2024 г.

Законът за противодействие на корупцията (ЗПК) е влязъл в сила на 06.10.2023 г. и е отменил редица текстове от ЗПКОНПИ (отм.) по отношение на състави на конфликт на интереси и санкциите, предвидени при установяване на нарушения. В §5 от ПЗР на ЗПК е предвидено, че неприключилите до влизане в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменени разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията. Тоест по силата на тази разпоредба по реда на ЗПКОНПИ (отм.) се довършват всякакви производства пред КПК към тази дата (06.10.2023 г.); всякакви съдебни производства към същата дата; образуваните преди 06.10.2023 г. проверки, които не са приключили. В случая, както се установи безспорно от доказателствата по административната преписка, сигналът срещу А. е постъпил в Комисията на 14.10.2024 г., а производството по установяване на конфликт на интереси е образувано с решение на Комисията от

28.10.2024 г., тоест след влизане в сила на новия ЗПК на 06.10.2023 г. Следователно производството не е висящо към 06.10.2023 г. - датата на отмяна на ЗПКОНПИ, поради което не намира приложение разпоредбата на §5 от ПЗР на ЗПК. Това обстоятелство изключва възможността за прилагане на отменения закон, дори по отношение на факти, осъществени преди 06.10.2023 г. В Решение № 5954 от 04.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 1684/2025 г., VI о. изрично се посочва, че по отношение на процедури, открити след влизане в сила на ЗПК от 06.10.2023 г., не може да се прилагат материалните и процесуални норми на ЗПКОНПИ (отм.), а също и, че за действия и актове, извършени преди 06.10.2023 г., за които няма открито производство по проверка за установяване на конфликт на интереси и няма висящи производства пред съд, не може да се приложи нито ЗПКОНПИ (отм.), нито ЗПК. Това е така, защото ЗПК като материален закон действа занапред и може да се приложи за действия и актове, извършени след влизането му в сила - 06.10.2023 г., за които са неприложими нормите и институтите на ЗПКОНПИ (отм.). Или иначе казано, законодателната промяна не санкционира юридически факти - актове и действия преди влизане в сила на ЗПК - 06.10.2023 г., ако няма образувано производство пред КПКОНПИ преди 06.10.2023 г. Поради това, за образувани производства след 06.10.2023 г. юридическите факти от състав на конфликт на интереси се преценяват само в хипотезата на нормите от ЗПК и то осъществени след тази дата. Правни квалификации по разпоредбите и на двата закона едновременно или в съчетания на нормите и от двата закона е недопустимо, тъй като се нарушава предвиденото действие на материалните и процесуалните норми, изключение за което се допуска само по нормативен ред. Особеностите на производствата по ЗПКОНПИ и ЗПК с оглед на предвидените последици в тях, ги характеризира като санкционни, поради което разпоредбите следва да бъдат прилагани точно с оглед установените фактически състави, предвидени изрично в материални норми.

Въпреки това, в случая с обжалваното решение Комисията е приела наличие на конфликт на интереси за А. по отношение на издадени от него заповеди през 2022 г., като за правната квалификация на тези действия е приложила разпоредби от ЗПКОНПИ – чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм.) и чл.52 от ЗПКОНПИ (отм, както и чл. 81 от ЗПКОНПИ (отм.). Настоящата инстанция намира в тази връзка, че всички заповеди, издадени преди 06.10.2023 г., не могат да бъдат предмет на правна квалификация нито по отменения ЗПКОНПИ, тъй като производството е образувано след неговата отмяна, нито по ЗПК, тъй като той няма обратно действие. Следователно Комисията е наложила санкции за датите на издаване на заповедите през 2022 г., въз основа на факти, по отношение на които не съществува правна норма, която може да бъде приложена към датата на производството.

Освен това съдът констатира, че в частта, в която се отнемат в полза на държавата среднодневните възнаграждения за датите на издаване на заповедите, по отношение на които е прието, че е налице конфликт на интереси, решението е незаконосъобразно и защото в тези части са посочени други заповеди, различни по номер и дата от посочените в установителната му част и необсъждани в мотивите на заповедта. Това е още едно основание за незаконосъобразност на заповедта в тази ѝ част, тъй като лицето е санкционирано за посочени заповеди, които не е установено да е издало и да са били предмет на производството.

Допълнително, постановеното решение противоречи и на принципите на правна сигурност и предвидимост на санкцията. При санкционни производства, каквото е

производството по установяване на конфликт на интереси, не е допустимо смесване на правни режими, нито тълкуване чрез аналогия или комбинирано приложение на отменени и действащи норми, освен ако законът изрично не го допуска. Прилагането на отменени разпоредби за действия, когато няма образувано производство към момента на тяхната отмяна, противоречи на тези фундаментални гаранции.

За пълнота на изложението следва да бъде отбелязано, че обстоятелството, че определени действия остават несанкционирани поради промяна в законодателството, е закономерно последствие от определени законодателни реформи. Принципът за непосредственото действие на закона не допуска изключения, освен изрично предвидените, като е факт, че определени законодателни промени носят риска някои деяния да останат несанкционирани. Съдебните органи обаче не могат да преодоляват пропуски в законодателството чрез разширително тълкуване, което би противоречало на основните принципи на правната държава. Стремещт към ефективно правосъдие не може да се реализира за сметка на основните процесуални гаранции, гарантирани от Конституцията и Административнопроцесуалния кодекс.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че решението на Комисията в обжалваните му части е постановено при съществено нарушение на материалния закон, изразяващо се в приложение на отменени санкционни разпоредби за действия, за които не е било образувано производство към релевантния момент и при нарушаване на конституционните принципи на правната сигурност и предвидимост на санкцията. Посочените пороци правят административния акт изцяло незаконосъобразен и той следва да бъде отменен в обжалваните му части, на основание чл.146, т.4 от АПК.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на направените разноски. От представените в тази насока доказателства е видно, че е платена държавна такса от 10 лева и адвокатско възнаграждение от 1200 лева, които суми се дължат на оспорващия. Предвид това ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия деловодни разноски в общ размер на 1210 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение №РС-762-24-35/07.04.2025 г. на КПК, в частите, в които по отношение на А. Г. А. от [населено място], като председател на НСИ и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ /отм./, съответно лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.18 ЗПК, е установен конфликт на интереси за това, че е издал Заповед №РД-05-324/02.08.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОНПИ /отм./, наложена му е глоба в размер на 5000 лева на основание чл.171, ал.1 ЗПКОНПИ за това нарушение и е отнета в полза на държавата сума в размер на 203,60 лева, представляваща среднодневно възнаграждение за датата на издаване на Заповед №РД-05-324/20.01.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОНПИ /отм./; установен е конфликт на интереси за това, че е издал Заповед №РД-05-403/21.09.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОНПИ /отм./, наложена му е глоба в размер на 5000 лева на основание

чл.171, ал.1 ЗПКОМПИ за това нарушение и е отнета в полза на държавата сума в размер на 234,14 лева, представляваща среднодневно възнаграждение за датата на издаване на Заповед №РД-05-324/20.01.2022 г. в нарушение на разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл. четвърто ЗПКОМПИ /отм./.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията да заплати на А. Г. А. от [населено място] деловодни разноси в размер на 1210 /хиляда двеста и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: